

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.328/2024/11.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A kifogást tevő hitelező: hitelező1

A kifogást tevő hitelező képviselője: Szász és Kiss Ügyvédi Iroda cím1

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: Pálné dr. Németh Valéria ügyvéd cím2

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: kifogást tevő hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Fpkhf.III.30.140/2024/3. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 9.Fpkh.7/2024/14. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést – az elsőfokú végzésre kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a kifogást tevő hitelezőnek 330.000 (háromszázharmincezer), a felszámolónak 42.000 (negyvenkétezer) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós 2013. november 19-i kezdő időponttal felszámolás hatálya alatt áll.

[2] A kifogást tevő hitelező 2021. január 14-én meghatalmazást adott H. T.nak, hogy az adós felszámolása kapcsán hatóságok és harmadik személyek előtt teljes jogkörrel képviselje. A meghatalmazást 2021. június 4-én közjegyzői okiratba foglalták.

[3] H. T. a hitelező képviseletében 2021. november 16-án kérte a felszámolótól, hogy állítson ki behajthatatlansági nyilatkozatot a hitelezőnek a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 49/D. §-a szerint fennmaradt követeléséről. Kérte továbbá a hitelező törlését a hitelezői listáról. A felszámoló 2021. november 17-én írásban kiállította a kért behajthatatlansági nyilatkozatot, amelyet H. T. 2021. november 19-én személyesen átvett.

[4] A hitelező 2023. június 6-án visszavonta a H. T.nak adott meghatalmazását, amit a felszámolónak 2024. március 21-én jelentett be.

[5] A felszámoló 2023. november 23-án előterjesztette a felszámolás befejezésére irányuló zárójelentését és az adós felszámolási zárómérlegét. A kifogást tevő hitelező nem szerepelt hitelezőként a záróanyagban.

[6] A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósága előtt büntetőeljárás van folyamatban 03000710/2023. bü. szám alatt H. T. meghatalmazotti eljárásával összefüggésben.

A kifogás és a felszámoló ellenkérelme

[7] A kifogást tevő hitelező 2024. január 16-án kifogást terjesztett elő, melyben azt sérelmezte, hogy a felszámoló törölte őt a hitelezői nyilvántartásból. Kérte a felszámolót kötelezni a hitelezői nyilvántartásba történő visszavezetésére és a hitelezői igényéből levont teljes összeg hitelezői nyilvántartásba történő megfelelő átsorolására. Kérte a felszámoló kötelezését nyilatkozat adására is, hogy milyen okból törölte a kifogást tevőt a hitelezői nyilvántartásból és erről miért nem adott részére tájékoztatást.

[8] A felszámoló védekezése a kifogás elutasítására irányult elsődlegesen annak elkésztsége, másodlagosan érdemi megalapozatlansága miatt. Arra hivatkozott, hogy a kifogást tevő meghatalmazottjának kérelmére jogszerűen adta ki a behajthatatlansági nyilatkozatot, és egyben törölte a hitelezőt a hitelezői nyilvántartásból.

Az első- és a másodfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság végzésével megsemmisítette a felszámoló 2021. november 17-én kelt „behajthatatlansági nyilatkozat kiadása” intézkedését, és megsemmisítette a 2023. november 23-án előterjesztett felszámolási zárójelentését is. Kötelezte egyben a felszámolót a kifogást tevő hitelező visszavezetésére a hitelezők közé.

[10] Végzésének indokolása szerint amiatt tekintette alaposnak a kifogást – és minősítette jogszabálysértőnek a felszámoló intézkedését –, mert álláspontja szerint a Cstv. 46. § (8) bekezdése kizárólag a hitelezői igénybejelentésre biztosított 180 napos jogvesztő határidőn belül benyújtott kérelemre teszi lehetővé a behajthatatlansági igazolás kiállítását.

[11] A felszámoló fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a kifogást elutasította.

[12] A jogerős végzés indokolása elsőként leszögezte, hogy kifogásában a hitelező arra kérte kötelezni a felszámolót, hogy vezesse vissza a hitelezői nyilvántartásba és a hitelezői igényéből levont teljes összeget megfelelően sorolja át, amivel szemben a felszámoló elsődlegesen az elkésztésre hivatkozott. Az ítéltábla egyetértett a törvényszékkal abban, hogy bár a hitelező meghatalmazottja a kifogás alapjául szolgáló behajthatatlansági nyilatkozatot 2021. november 19-én átvette, a kifogás határidejét nem ettől az időponttól, hanem a bíróság 248. sorszámú végzésének átvételétől kellett számítani, amikor a kifogást tevő tudomást szerzett arról a kifogás okát adó körülményről, hogy a felszámoló törölte a hitelezői nyilvántartásból.

[13] A Cstv. 46. § (8) bekezdésének értelmezésével megállapította a másodfokú bíróság, hogy a felszámoló a kifogást tevő igazolt meghatalmazottjának kérelmére jogszerűen állította ki a 2021. november 17-i behajthatatlansági nyilatkozatot, és tekintettel arra, hogy a hitelező képviselője a behajthatatlansági nyilatkozattal egyidejűleg kérte a hitelező nyilvántartásból történő törlését is, jogszerűnek minősült a felszámoló eljárása abban is, hogy törölte a hitelezőt a hitelezői névsorból. Az ítéltábla álláspontja szerint nem következik a Cstv. vizsgált szabályából olyan korlátozó tartalom, hogy a behajthatatlansági nyilatkozat kiadása iránti kérelmet a hitelező csupán a hitelezői igény előterjesztésére nyitva álló 180 napos jogvesztő határidőn belül teheti meg. Hangsúlyozta egyúttal, hogy a meghatalmazás érvényes és hatályos volt az előzőek szerint releváns időben, továbbá azt is, hogy a hitelező felfüggesztési kérelme nem volt teljesíthető az ügyben a Cstv. 6. § (3) bekezdés bd) pontja, 6/A. § (2) bekezdése szerint. A hitelező nem támasztotta alá az arra vonatkozó állítását, hogy H. T. meghatalmazás nélkül vagy képviseleti jogkörét túllépve járt el a behajthatatlansági nyilatkozat kiadása és a törlés iránti kérelem benyújtásakor, illetőleg annak átvétele során.

[14] Rögzítette végül a jogerős végzés, hogy a Cstv. 51. §-a szerinti kifogásolási eljárás nem vonható össze a Cstv. 56. §-ában szabályozott zárómérleg ellen előterjesztett kifogás elbírálásával.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[15] A kifogást tevő hitelező felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását, illetve a kifogásnak helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[16] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Cstv. 46. § (8) bekezdésébe, 51. § (4) bekezdésébe, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (2) és (3) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, 221. § (1) bekezdésébe, 235. § (1) bekezdésébe, 237. §-ába, 240. § (1) bekezdésébe és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) 3. § (4) bekezdés 10. pont c) alpontjába, illetve az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőn jogszabálysértő.

[17] Állította, hogy a fellebbezést az ítéltáblának hivatalból el kellett volna utasítania, egyfelől azért, mert azt a jogerős végzés indokolása szerint az ügytípusban fellebbezésre nem

jogosult adós terjesztette elő, másfelől amiatt, mert a fellebbezés behajthatatlansági nyilatkozattal kapcsolatos kifogásra vonatkozott, a kifogásnak azonban ilyen tárgya nem volt. Elutasítási oknak minősült az is álláspontja szerint, hogy a fellebbezés a felszámoló ellenkérelmének meg nem engedett módosítását tartalmazta a releváns nyilatkozatok keltének eltérő megjelölése miatt.

[18] Sérelmezte a jogerős végzés ellentmondásos és emiatt a jogbiztonság elvébe [Alaptörvény B) cikk 1) pont] ütköző jellegét, hogy a kifogás időbeliségét illetően elfogadta a bíróság a hitelező nevében eljáró képviselő jogosulatlan eljárását, a kifogás érdemi elbírálása során viszont arra jutott, hogy a hitelező nem bizonyította H. T. jogosulatlan eljárását a behajthatatlansági nyilatkozat és a törlés iránti kérelem kiadása során.

[19] A jogerős végzés abban megjelölt indokával szemben, hogy a kifogást tevő nem bizonyította a H. T. által benyújtott kérelem érvénytelenségét vagy hatálytalanságát, azt fejtette ki, hogy az ítéletábla egyáltalán nem értékelte a hitelező 2024. március 25-i nyilatkozatát, amelyre a fellebbezésre tett észrevételeiben is utalt. A megjelölt nyilatkozata részletes érvelést tartalmazott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 65. §-ával, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:15. § (4) bekezdésével összefüggésben H. T. meghatalmazotti jogállásának korlátozottságára, és hogy H. T. nem volt jogosult a vizsgált körben eljárni a hitelező képviselőjeként, amiről a felszámolónak tudnia kellett. Az elsőfokú bíróság ezt a kérdést szükségtelennek ítélte vizsgálni, a másodfokú bíróságnak eltérő érdemi álláspontja miatt az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezéséről kellett volna rendelkeznie.

[20] Arra is hivatkozott, hogy a jogerős végzés a behajthatatlansági nyilatkozat kiadásának a Cstv. 46. § (8) bekezdésében meghatározott feltételei közül egyedül az időbeliségről foglalt állást; a jogszabályban nevesített további feltételek vizsgálatára – amelyek hiányára a kifogást tevő 2024. március 25-i nyilatkozata kiterjedt – egyáltalán nem tért ki: nem értékelte, hogy a kérdéses követelést többször is engedményezték (az eredeti jogosult az ... Bank Zrt. volt, engedményezéssel a következő a H. Zrt., majd a kifogást tevő hitelező); és nem vette figyelembe azt sem, hogy a hitelező igényének kielégítésére 100.000.000 forintnál magasabb összeg állt rendelkezésre, vagyis arra a felszámoló előtt is ismert volt fedezet.

[21] Utalt H. T. és a felszámoló nyilatkozatainak a kifogást tevő ismert nyilatkozataival és eljárásával ellentétes jellegére, amelyek értékelése az ügyben ugyancsak elmaradt. Állította mindebből, hogy a felszámoló nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének: nem tudta igazolni, hogy mi alapján került törlésre a hitelező a hitelezői nyilvántartásból és hogy arról a hitelezőt megfelelően tájékoztatta.

[22] Arra is hivatkozott, hogy a jogerős végzés eredményeként nem történt meg a kifogás elbírálása az előadott tartalommal. A másodfokú bíróság nem vizsgálta a felszámoló támadott intézkedését a hitelezői nyilvántartásból való törléssel és az arról adott tájékoztatással kapcsolatban. Indokát sem adta a vizsgálata elmaradásának. Valójában a felszámoló védekezésére, az annak alapjául megjelölt behajthatatlansági nyilatkozatra összpontosított.

[23] Kitért végül a felülvizsgálati kérelem arra is, hogy a másodfokú határozat kézhezvételét követően szerzett tudomást a kifogást tevő a felszámolóbiztos tulajdonában

lévő gazdasági társaság (E. E. Kft.) részesedés-szerzéséről az S. Kft.-ben, melynek korábban maga H. T., a vizsgált időben pedig az ő családtagjai voltak a tulajdonosai.

[24] A felülvizsgálati eljárásban 2025. január 22-én Gfv.7. sorszám alatt érkezett iratában azzal is érvelt a kifogást tevő, hogy a felszámoló a másodfokú eljárásban olyan ügyvédi meghatalmazást csatolt, amelyet nem a felszámoló ott megjelölt szervezeti képviselője írt alá. A meghatalmazás nem volt szabályszerű, amelyre tekintettel szintén kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését.

[25] A felszámoló felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős végzés indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[26] A Kúria a jogerős végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okból az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.

[27] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a régi Pp. követelményeinek.

[28] A régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. A régi Pp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme –

egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának. Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai a fenti tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia.

[29] Jelen ügyben a felülvizsgálatot kérő kifogást tevő több kérdéskörben – a fellebbezés érdemi elbírálásának akadályát, a kifogás tartalmának helyes meghatározását és elbírálásának teljességét, a bizonyítók értékelését és a határozat indokolását illetően – támadta a jogerős végzést. A felülvizsgálati kérelem azonban nem valamennyi ott megjelölt hivatkozás kapcsán tartalmazott megfelelő, a szövegesen körülírt jogszabálysértésnek adekvát jogszabályhely-megjelölést a következőkben részletesen kifejtettek szerint.

[30] Tartalmi hiányossága – a szövegesen előadott jogszabálysértésnek megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása – zárta ki a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát abban a részében, amely a kifogás tárgyától eltérő értékelésre és elbírálására vonatkozott: lényegében arra, hogy a bíróságok a hitelezői nyilvántartásból való törlést támadó kifogást nem bírálták el, nem merítették ki. Ezzel a kifogást tevő valójában nem az indokolási kötelezettség általa megjelölt megsértésére (rég. Pp. 221. §), hanem tartalmilag a határozat teljességének sérelmére hivatkozott, de anélkül, hogy az adekvát jogszabályhelyet, a rég. Pp. 213. § (1) bekezdése szerint megjelölte volna. Hasonlóan minősült tartalmilag hiányosnak – ezért nem vezethetett eredményre – a felülvizsgálati kérelem abban a további részében, amely a H. T. által benyújtott kérelem érvénytelenségének vagy hatálytalanságának kérdésében a hitelező 2024. március 25-i nyilatkozatára és ebben a körben a hitelezőnek a fellebbezésre tett észrevételei elbírálatlanságára utalt. A felülvizsgálati kérelem ezzel kapcsolatban sem tartalmazott a jogszabálysértés szöveges előadásával összhangban megjelölt jogszabályhelyet [rég. Pp. 213. § (1) bekezdése]. Hiányosan, a megfelelő jogszabályhely (Pp. 164. §) megjelölése nélkül hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a felszámolót terhelő bizonyítási kötelezettségre is, ezért a Kúria ebben a kérdésben sem foglalhatott állást.

[31] A felülvizsgálati eljárás ismertetett korlátai miatt nem volt figyelembevehető a felülvizsgálati kérelem új tényállítása a felszámolóbiztos tagsági jogviszonyáról a H. T. és családja érdekeltségbe tartozó társaságban, és nem volt értékelhető a kifogást tevőnek a felülvizsgálati határidő leteltét követő elkésztett hivatkozása sem a másodfokú eljárásban csatolt meghatalmazás szabályszerűtlen jellegére.

[32] Rögzíti az előzőekkel kapcsolatban még a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem előzőekben kiemelt tartalmi hiányosságai közül az a körülmény, hogy a hitelező a felülvizsgálati eljárásban figyelembe nem vehető tartalommal hivatkozott a kifogás tartalomtól eltérő elbírálására és ki nem merítésére, nem egyedül azt tárta ki, hogy a Kúria magát az elégtelen tartalommal állított jogszabálysértést figyelembe vegye {[30] bekezdés}, de az sem volt értékelhető a felülvizsgálati eljárásban, hogy a felülvizsgálati kérelem ellentmondásosan utalt a kifogás tényleges, egyedül a hitelezői nyilvántartásból való törlésre

vonatkozó tartalmára, és azzal szembehelyezkedve a végül elbírált behajthatatlansági nyilatkozat mégis jogszabálysértőnek tartott megítélésére.

[33] Rámutat ugyanakkor a Kúria, hogy az ügyben eljáró bíróságok – végzéseik indokolásából kitűnően – a felszámoló védekezése alapjául megjelölt tény- és jogállásra koncentráltan foglaltak állást a kifogás megalapozottságáról: döntésük felismerhető és perjogilag megfogható logikája az volt, hogy a hitelezői nyilvántartásból való törlést támadó – annak bármilyen okát tagadó – kifogás érdemi elbírálásához a felszámoló vonatkozó állítása felől kellett vizsgálni azt, hogy jogszerűen járt-e el a felszámoló az általa a törlés alapjául megjelölt – hozzá a kifogást tevő meghatalmazottja által intézett – kérelem alapján. A jogerős végzés így utalt egyben a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igénnyel kapcsolatban a behajthatatlansági nyilatkozat kiállítása és a hitelezői nyilvántartásból való törlés különbözőségére és szükséges megkülönböztetésére, és a kifogást tevő nevében eljáró meghatalmazott eljárását elfogadva vizsgálta annak a felszámolóhoz intézett kérelmét és a kérelem teljesítését, melyeket együttesen értékelve foglalt állást a kifogás megalapozottságáról.

[34] Mindezzel a jogerős végzés megfelelt az indokolási kötelezettség elvárásának is: a másodfokú bíróság határozatának indokolásából világosan kitűnik, hogy az ítéletábra milyen okból tekintette megalapozatlannak a kifogást. Nem tette ellentmondásossá a jogerős döntés indokait – ezáltal a hitelező által állított okból semmiképpen nem vezetett az Alaptörvény rendelkezéseinek sérelméhez sem –, hogy a másodfokú bíróság a kifogás időbeliségét illetően a kifogást tevő állított jogsértése felől, míg az ügy érdemében már a jogsértés tényleges bizonyításának elmaradása értékelésével foglalt állást.

[35] A felülvizsgálati kérelem tartalmilag hiányos hivatkozásai közül az az elem {{30}}, amely a H. T. által benyújtott kérelem érvénytelenségének vagy hatálytalanságának kérdésében a hitelező 2024. március 25-i nyilatkozatára és ebben a körben a hitelezőnek a fellebbezésre tett észrevételei elbírátlanságára vonatkozott, de hiányos, ezáltal érdemben el nem bírálható tartalommal, kizárta egyben a felülvizsgálati eljárásban az ezzel a jogszabálysértéssel összefüggésben előadott további – az el nem bírált nyilatkozatok tartalmára vonatkozó –, a Pp. 65. §-ával és a Ptk. 6:15. § (4) bekezdésével kapcsolatos érvelésének, valamint annak a megítélését is, hogy a felszámoló és H. T. ellentétes tartalmú nyilatkozatai figyelmen kívül maradtak az ügyben (rég Pp. 206. §). Mindezek vizsgálatának lehetősége ugyanis csak akkor merült volna fel a felülvizsgálati eljárásban, ha a kifogást tevő ezt megelőzően kimutatja a jogerős végzés jogszabálysértő jellegét a 2024. március 25-i nyilatkozata és ebben a körben a fellebbezésre tett észrevételei elbírátlanságában.

[36] Tévesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a fellebbezés érdemi elbírálását kizáró körülményekre. Azon túl, hogy az iratokból világosan kitűnően az arra jogosult felszámoló támadta fellebbezéssel a kifogásnak helyt adó elsőfokú végzést [Cstv. 51. § (4) bekezdés], nem pedig a jogerős végzésben tévesen megjelölt adós, a fellebbezésnek megengedett, egyben szükségszerű tartalma is volt a behajthatatlansági nyilatkozattal összefüggő érvelés, hiszen ezen alapult a felszámoló elsőfokú eljárásban előadott védekezése, és az ezzel kapcsolatos intézkedése volt az, amelynek megsemmisítéséről az elsőfokú határozat rendelkezett. Nem ütközött a régi Pp. 235. § (1) bekezdésének tiltó rendelkezésébe a védekezés alapjául tévesen megjelölt időpontok utólagos javítása sem.

[37] Helytállóan hivatkozott viszont a kifogást tevő a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a Cstv. ügyben alkalmazott 46. § (8) bekezdése a behajthatatlansági nyilatkozat kiállítására több elemből álló feltételrendszer határoz meg, amelyek mindegyikére kiterjedően, mind a behajthatatlansági nyilatkozattal érintett követelésre (engedményezés hiánya), mind az adós vagyonára (fedezet) nézve nyilatkozott is az elsőfokú eljárásban, és állította a behajthatatlansági nyilatkozat kiadásának fennálló akadályait (2024. március 25-i irat). Az ügyben eljáró bíróságok azonban egyedül az időbeliséget illetően foglaltak állást: az elsőfokú végzés indokával szemben, amely azon alapult, hogy a jogvesztő igénybejelentési határidő kizárta a behajthatatlansági nyilatkozat ügybeli kiállítását, és ez egyben szükségtelenné tette a további feltételek vizsgálatát, a jogerős végzés – helyesen – a felszámolási eljárás egésze alatt kiállíthatónak tekintette a behajthatatlansági nyilatkozatot. A másodfokú bíróság jogi álláspontjával azonban szükségessé vált az ügyben a Cstv. 46. § (8) bekezdésében foglalt és az ügyben hivatkozott rendelkezés feltételrendszeréből a további elemek vizsgálata, amit a jogerős végzés tévesen tett félre.

[38] A kifejtettek értelmében a Kúria a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős végzést – az elsőfokú végzésre kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az ügyben első fokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[39] A megismételt eljárásban a bíróságnak az előzőek figyelembevételével – a kifogást tevőnek a Cstv. 46. § (8) bekezdésében írt feltételekkel kapcsolatos nyilatkozatára kiterjedően – kell állást foglalnia a kifogás megalapozottságáról.

Záró rész

[40] A felek felmerült felülvizsgálati eljárási költségét, amely a kifogást tevő esetén a megfizetett 30.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megbízási szerződés szerint, áfa nélkül felszámított ügyvédi munkadíjat, a felszámoló esetében pedig a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján a kifejtett tevékenységgel arányban, áfa felszámítása nélkül meghatározott ügyvédi munkadíjat takarta, a Kúria a régi Pp. 275. § (5) bekezdése szerint csak megállapította, viseléséről a megismételt eljárásban kell döntenie a bíróságnak.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

A felszámolás alá került adóssal szembeni követelés behajthatatlanságának igazolását a Cstv. 46. § (8) bekezdése több elemből álló feltételrendszerhez köti.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró